

35 jaar **ACADEMIE**

MUZIEK WOORD DANS

INHOUD

1	Voorwoord
2	Fragmenten uit 35 jaar muzikaal verleden
	Gesprek met:
3	- Frans Viaene
6	- Nelly Daman
8	- Albert van Rompaey
10	- Vital Vankelecom
12	- Georges De Kerpel
15	- Sien Avau
16	- Marijke Harst
14	1997-2003: door de bril van de directeur
18	De Academie vandaag
21	Uit het fotoboek van vroeger en nu

Werken mee aan de inhoud van deze brochure

Jean-Marie Binst
Jean-Pol De Loecker
Chris Gees
Luc Gladiné
Veerle Maebe

Lay-out

Willy Bellemans

Drukkerij

Perka, Maldegem

V.U.: Luc Gladiné, Dorpsstraat 36A, 1755 Gooik. Uitgave maart 2003

VOORWOORD

"De Gooikse Academie voor Muziek, Woord en Dans wil een school zijn die de leerling alle kansen biedt tot ontplooiing van zijn sluimerende artistieke en intellectuele gaven en hem begeleiden en ondersteunen in zijn zoektocht naar culturele verrijking. Zij wil zich volledig integreren in de gemeenschap waar zij deel van uitmaakt en stelt zich open voor nieuwe tendensen in de samenleving. Op deze manier bouwt zij mee aan een zich voortdurend vernieuwende maatschappij..." Zie hier een klein maar belangrijk fragment uit het onlangs gerealiseerde Artistiek Pedagogisch Project van onze academie. *Struikel, beste lezer, niet over de ambtelijke taal, maar tracht tussen de regels te lezen. Bovenstaande zin vormt immers de kern, de bestaansreden van de school in onze regio: niet alleen sinds het formuleren van dit project, maar sinds haar ontstaan al in 1967.*

Hoe alles begon, komt u te weten als u verder leest in deze brochure. Ze kwam tot stand met medewerking van enkele enthousiaste leden van de Heemkundige Kring van Gooik, waarvoor onze oprechte dank.

Op deze pagina's leest u in een notendop het verhaal over het wel en wee van onze school. Het is een verhaal met fraaie en soms minder aangename kantjes, maar het is vooral een boeiend relaas over inzet en doorzettingsvermogen, over samenwerking, werkkraft en overleg, over visie en goede wil.

In de kantlijn van dit verhaal noteren we dat deze brochure fragmenten uit de geschiedenis van de academie belicht en dus zeker niet de pretentie heeft om een volledig naslagwerk te zijn. In deze korte tijdspanne was het onmogelijk om alle grote en kleine gebeurtenissen op papier te zetten want dan hadden we geen brochure maar een lijvig boek moeten uitgeven.

35 jaar muzische vorming organiseren voor een jong en iets minder jong publiek betekent een culturele parel aan de kroon van de gemeente Gooik. Onze academie bruist van energie en dynamiek. En wie weet, als ons gesternte goed zit, breiden we binnenkort uit met een jazzafdeling of een cursus harp. Neen, we willen niet voorbarig zijn, maar stilstaan zit er echt niet in.

Tot slot, beste lezer: bedenk dat achter elke uitspraak, elke foto en elke naam in deze brochure een mens van vlees en bloed schuilt. Mannen en vrouwen, pioniers van het eerste uur die een stevig fundament metselden voor onze academie. Vele voortrekkers zijn nog in ons midden, anderen zijn overleden... maar samen vormen ze die lange ononderbroken ketting van mensen die, elk op hun manier, een stempel op onze academie hebben gedrukt.

Daarom een welgemeende dank aan: de pioniers, de leden van de bestuurscommissie, de opeenvolgende gemeentebesturen, alle administratieve en pedagogische medewerkers, en ook de pendelende ouders, die hun kinderen aan de school hebben toevertrouwd. Dankzij al deze mensen beschikt onze regio over een bloeiende academie met 707 leerlingen. Zij kunnen op een creatieve manier uiting geven aan hun drang naar kunstbeleving. Ik wens onze jarige academie nog veel succes toe.

Luc Gladiné, directeur

FRAGMENTEN UIT 35 JAAR MUZIKAAL VERLEDEN

Met het jaar 1967 valt niet te spotten: de reusachtige olietanker Torrey Canyon loopt voor de kust van Cornwall op de klippen en in Brussel brandt het warenhuis l'Innovation af. In Zuid-Afrika slaagt chirurg Barnhard erin een mensenhart te transplanteren en bij de landing van de Soyoez I komt de Russische kosmonaut Komarov om het leven. En toch stuurt in die periode de planeet Venus een niet te onderschatten dosis energie naar de aarde. Want, net zoals Afrodite, heerst Venus over de schone kunsten en schenkt zij de mensheid cultuur. Een belangrijk onderdeel van die cultuur wordt ingenomen door de muziek of 'de kunst der muzen'. Muze was één van de Griekse beschermgodinnen van kunst en wetenschappen.

Precies op de 18de dag van de 1ste maand van dat turbulente jaar 1967 wordt in Gooik, na een lange zwangerschap van bijna twee jaar, een muzikaal 'boeleke' geboren. Als het door haar spirituele ouders boven de doopvont wordt gehouden, krijgt het de veelzeggende naam 'muziekschool'. Nu, 35 jaar later, is het kind een zelfbewuste stammoeder met maar liefst 707 leerlingen! Al bij al niet zo verwonderlijk want zelfs het meest onmuzikale wezen moet toegeven dat ons leven begint en eindigt met muziek. Bij de geboorte krijsen we een kort maar krachtig lied waarmee onze intrede niet onopgemerkt blijft, en wanneer alles voorbij is, begeleiden de engelen ons met hemelse psalmen naar hogere sferen. Tussen die twee uitersten ligt een breed scala van slaapdeuntjes en kinderwijsjes, drink- en krijgsliederen, brulloftmuziek, begrafenisgezangen en nog zoveel meer.

Zou er één volk bestaan zonder muzikale erfenis? Houdt niet elke natie er een volkslied op na? En voelen velen onder ons zich niet diep geroerd door een gevoelige aria van een of andere grootmeester, de passionele viool van een weemoedige zigeuner, een uitbundige woeste flamenco of een sereen chanson? De vroegst opgetekende klassieke muziek is in China terug te vinden, de muziektheorie ervan is 3.000 jaar oud! Het oudste 'gemaakte' muziekinstrument is een benen fluit van circa 43.000 – 82.000 jaar oud, aangetroffen in een kamp van de Neanderthalers. Er werd toen ongetwijfeld al lang duchtig geklopt en getrommeld op allerlei voorwerpen. Kortom, zowel in het verleden als het heden was en blijft een leven zonder muziek haast ondenkbaar.

En beste lezer, bent u, net zoals wij, niet nieuwsgierig maar weet u alles graag? Dwalen de vragen: wie, wat, waarom en wanneer ook regelmatig door uw

hoofd? Vindt u het spannend om een aantal gebeurtenissen onder het vergrootglas te analyseren? In dat geval nodig ik u graag uit om enkele anekdotes uit de verslagen van de commissievergaderingen mee in te kijken. Zo leert u beslist de 35-jarige Gooikse Academie voor Muziek, Woord en Dans beter kennen.

Kartrekkers

De eerste officiële tekenen van de oprichting in 1967 vinden we terug in een uittreksel uit het notulenboek van de gemeenteraad. Daarin lezen we dat op 15 april 1965 een schrijven wordt gericht aan de minister van Nationale Opvoeding en Cultuur, met het oog op het oprichten van een muziekschool als filiaal van de afdeling in Halle. Burgemeester Van den Branden en zijn schepenen ondertekenen de aanvraag.

Het antwoord op die brief laat, volgens het archief, nogal lang op zich wachten. Blijkbaar hebben ze op het ministerie nog nooit over 'Speedy Gonzales' gehoord, want pas op 23 februari 1966 laat men weten dat volgens de wet van 25 mei 1959 (art 24, par. 2) er in feite geen goedkeuring kan worden gegeven. Toch is er nog een sprankeltje hoop: een afwijking kan in uitzonderlijke gevallen door de Koning worden toegestaan. Tevens moet het stadsbestuur van Halle een verzoek om afwijking van de wetgeving richten tot de minister-staatssecretaris. Ook de gemeente Gooik zal een aantal punten in acht moeten nemen betreffende leerlingen en leerkrachten, verplaatsingskosten, lokalen, uitrusting en andere.

Na zenuwslopende kopzorgen is het op 18 januari 1967 eindelijk zover! Die dag verwelkomt burgemeester Van den Branden een hele resem genodigden. In zijn redevoering zegt hij onder meer: "Wanneer u straks ten gemeentehulze het gulden boek ter ondertekening zal worden voorgelegd, dan zal in de geschiedenis van onze gemeente een nieuw hoofdstuk ingeleid worden... Als ik één promotor mag vernoemen dan is dat zeker

Omer Daman, muzikleider der plaatselijke harmonie, die in 1965 mee het initiatief nam om een muziekschool tot stand te brengen... Deze verwezenlijking hebben we ook te danken aan het stadsbestuur van Halle en de heer Leopold Sluys, directeur van de Stedelijke Muziekacademie Halle. Het zal voor iedereen een grote voldoening zijn dat het aantal ingeschreven leerlingen (138!) buiten de verwachtingen ligt."

Op 8 december van dat jaar wordt Omer Daman door het schepencollege van Halle benoemd tot secretaris-toezichter. Tijdens het eerste schooljaar (1967-1968) heeft al een leerlingenauditie plaats in zaal Familla in Gooik. Enkele maanden later, precies op 20 mei 1968, verschijnt het Koninklijk Besluit van 7 februari waarbij de muziekschool van Gooik officieel wordt erkend als bijafdeling van de Stedelijke Muziekacademie van Halle.

De muzikale trein rijdt verder

- In 1969 drukt het Gooikse gemeentebestuur haar ongerustheid uit in een brief naar het ministerie van Cultuur: "Officieus vernemen wij dat het voorstel van de gemeente Sint-Kwintens-Lennik om aldaar een bijafdeling op te richten van de Muziekacademie van Halle aanvaard zou zijn en voor goedkeuring aan u overgemaakt. Ter inlichting melden we u dat het centrum van Lennik op slechts 3 km gelegen is van het centrum onzer gemeente." Het heeft niet mogen baten... maar wees gerust, lezer: de verstandhouding tussen beide muziekscholen is steeds uitstekend geweest!

- Eind 1969 verzoekt de Gooikse wijschool het Halse stadsbestuur over te gaan tot de aankoop van 'twee piano's met staatstoelage'. Waarop het Halse bestuur het schepencollege opdracht geeft prijs aan te vragen bij leveranciers van tweedehandspiano's.

- In die periode duidt de Gooikse gemeenteraad burgemeester Van den Branden aan als vertegenwoordiger van de Gooikse wijschool in de bestuurscommissie van de Muziekacademie van Halle.

- In april 1970 krijgt de burgemeester een brief van zijn Halse collega De Grève

PIONIER VAN HET EERSTE UUR

Geboren op 25 november 1919, vader van bekende muzikanten Jozef en Jean-Marie, mag Frans Viaene bij de eerste kartrekkers worden gerekend. Frans' verhaal getuigt van een onvermoeid doorzettingsvermogen. Met grote bescheidenheid praat hij over het prille begin van de muziekschool.

Hoe het allemaal begon?

"In mijn jeugd jaren speelde ik trombone in de fanfare van Kester, maar ik moest stoppen wegens een te drukke baan. Tijdens een Ceciliafeest, midden de jaren '60, ontmoette ik Omer Daman in café Van Rossem. Omer was de man van "het muziek" in Gooik. Ik vertelde hem over mijn kinderen Jozef en Jean-Marie (op dat moment 10 en 11 jaar), die naar Halle moesten voor muzikles. Ik vond het spijtig dat ze dat niet in de streek konden volgen. We praatten erover en de idee viel om in Gooik te beginnen met een muziekschool."

Hoe begin je aan zo'n opdracht?

"Als gewestelijk secretaris van het ACV had ik goede relaties in Brussel. Ik kende Renaat Van Elstade, minister van Cultuur, en trok naar zijn kabinet. Ik vroeg hem hoe we in het Pajottenland een muziekschool konden oprichten. Ook al viel die materie niet onder zijn bevoegdheid, toch wilde hij helpen. Hij adviseerde om met mijn vraag aan te kloppen bij

de burgemeester van Gooik, César Van den Branden. Op de man af vroegen we hem of hij het zag zitten om in Gooik een muziekschool op te richten en of we daarvoor de lokalen van de gemeentelijke jongensschool in de Koekoekstraat zouden mogen gebruiken. In principe was hij akkoord maar moest hiervoor ook de goedkeuring krijgen van het schepencollege. Na 14 dagen belde hij op om te zeggen dat de zaak rond was."

Kon Gooik dan autonoom starten?

"Nee, we zochten een school die ons kon 'begeleiden' en dat werd de Academie van Halle. Ook hier zorgde de heer Van Elslande voor de nodige steun. Vrij snel kreeg ik het bericht dat Halle ons onder de vleugels zou nemen. Eén van de problemen bij het begin was bijv. de aankoop van muziekboeken; daarvoor was er niet genoeg geld. Dankzij de steun van burgemeester (ook dokter) Van den Branden werd die financiële kwestie geregeld. De kinderen werden 'geronseld' door mij, Omer Daman en leraar Caron, die een poos waarnemend directeur is geweest. Georges De Kerpel, die later directeur werd, trok naar de basisscholen van de omliggende gemeenten om folders uit te delen aan de kinderen. Zo voerde hij promotie voor onze muziekschool."

En de bijafdelingen?

"Ook aan de oprichting ervan heb ik meegeholpen. Zowel schepen van Cultuur Driscart van Herne, als burgemeester Cardoen van Galmaarden, vroegen om in hun gemeente een muziekschool op te starten. Dat is voor beide gemeenten gelukt, ook al moet ik zeggen dat de ondersteuning in Galmaarden nooit eenvoudig is verlopen."

met de melding: "Tot mijn grote spijt kan noch ikzelf, noch de schepenen aanwezig zijn bij de prijsuitreiking... want we zijn de ganse dag belet wegens de carnavalstoet en de daar bijgaande feestelijkheden..." Ja, 't zijn daar plezierige jongens in Halle.

- Tijdens de zomer van 1975 wordt door het schepencollege het ontslag van Omer Daman als secretaris-toezichter aanvaard. Zijn dochter, Nelly Daman, wordt met eenparigheid van stemmen als zijn opvolgster aangesteld. Zo verlopen de eerste tien levensjaren van de Gooikse muziekschool.

Tromgeroffel

1977 eindigt in mineur. Schepen van Cultuur Van Rompaey richt een schrijven naar de kabinetsattaché van het ministerie van Nederlandse Cultuur. Sommige klassen krijgen volgens de schepen een lessenrooster opgedrongen dat pedagogisch niet verantwoord is. Ondanks zijn protest wordt er door één leerkracht op één en dezelfde dag 12 uur les gegeven. Wegens 'energiebesparingen' heeft men de oorspronkelijk over twee dagen verdeelde lessen tot één dag gebracht.

In diezelfde periode ontvangt de Gooikse schepen van Onderwijs een mededeling van de Halse Muziekacademie met onder meer volgende bedenking: "Volgens het ministeriële besluit, art. 5, worden leerlingen pas vanaf de leeftijd van 8 jaar toegelaten in de muziekschool. Bij het opstellen van de statistieken werd echter vastgesteld dat er 13 leerlingen van 7 jaar in het eerste jaar notenleer zijn ingeschreven. In de cursus dictie zijn er dan weer 6 te jonge leerlingen. Daardoor zullen er zich moeilijkheden voordoen bij het bezoek van een inspecteur of verificateur. Deze leerlingen worden dus onvermijdelijk geschorst want... elk kind kan toch geen Mozart zijn!" Zo lezen we in het verslag.

Toch eindigt het jaar met een positieve noot. Op 28 december keurt minister Rika De Backer - na een bespreking met alle betrokkenen op het kabinet - de aanvraag van het Gooikse gemeentebestuur tot oprichting van een autonome muziekschool goed. Er staat hen dus heel wat werk te wachten: het bepalen van het aantal lessen, de aanstelling van een directeur, een informatiebrief aan de ouders, de goedkeuring door de gemeenteraad, de overname van de Halse dossiers en het personeel.

Op eigen benen

1978: de kogel is door de kerk. Na lange voorbereidende gesprekken staat de Gooikse muziekschool op eigen benen! Er komt een huishoudelijk en organiek reglement, en er wordt een bestuurscommissie geïnstalleerd. Deze telt 25 leden, 15 ervan komen uit Gooik, 5 mensen uit Herne en 5 uit Galmaarden. Maurice Dooms wordt voorzitter. Doel van de gemeentelijke muziekschool en bijafdelingen: "Aan jonge en volwassen personen van beider kunne, tot en met de hogere graad, muziekonderwijs te verstrekken, overeenkomstig de grondbeginselen bepaald door de Verbeteringsraad voor het Muziekonderwijs." Het reglement wordt met zwier ondertekend door voorzitter Maurice Dooms,

secretaris Omer Daman, gemeentesecretaris Jos Billens en burgemeester Jan Anthoons. Op dat ogenblik telt de school 125 leerlingen en 11 leerkrachten. Het spreekt voor zich dat niet elke leerling van meet af aan over een eigen instrument kan beschikken. Dit heeft voor gevolg dat er een uitleenreglement zowel voor de bibliotheek (voor het huren van boeken en tijdschriften) als voor de muziekacademie (voor de huur van instrumenten en partituren) wordt opgesteld. De instrumenten blijven echter eigendom van de Koninklijke Harmonie van Gooik.

In gesloten zitting krijgt de heer Caron (leerkracht piano) uit Anderlecht de functie van waarnemend directeur toegewezen. Amper enkele maanden later, op 19 maart 1978, wordt zijn ontslag door het Gooikse gemeentebestuur aanvaard en wordt hij vervangen door Georges De Kerpel, leraar klarinet in Aalst. Tegelijk wordt de plaats van directeur in Het Belgisch Staatsblad opengesteld.

In augustus komt er slecht nieuws. Maurice Dooms dient om gezondheidsredenen zijn ontslag in als voorzitter van de bestuurscommissie. Met de woorden: "Toch zal de muziekschool van mijn grote belangstelling en warme sympathie kunnen blijven genieten..." neemt Maurice afscheid van de groep. Omer Daman wordt de nieuwe voorzitter van de bestuurscommissie.

Op 17 september staat in een commissieverlag genoteerd dat de wedden van de leraren nog niet zijn uitbetaald. Regeringsafgevaardigde Willy Juwet uit Kester zal het probleem oplossen.

1979: betere tijden

Uit de commissievergadering van 19 maart blijkt dat de uitbetaling van de personeelswedden al vlotter loopt en de leerlingenauditie is sympathiek overgekomen. Ook het punt 'propaganda' (tegenwoordig heet dat management!) wordt positief geëvalueerd: de uitgedeelde affiches zijn in de smaak gevallen en om wat geld in het bakje te krijgen wordt besloten om voor de concerten een 'vrije giff' te vragen.

Drie verslagen verder lezen we dat Gooik klassen wil oprichten in Kester en Oetingen, en er komt een toelating tot uitbreiding van de klas houtblazers. Ook wordt overwogen de cursus slagwerk naar Strijland over te brengen. En over de uitbreiding van de school naar de fusiegemeenten van Herne, Galmaarden en Bever wordt correspondentie gevoerd met de minister van Cultuur.

Energieke Gooikenaren

In het verslag van 21 februari 1980 lezen we dat de oprichting van een bijafdeling in Galmaarden bijna in kannen en kruiken is. In september van dat jaar zullen de lessen kunnen starten.

Intussen is directeur Georges De Kerpel met brio geslaagd in zijn examen en de bestuurscommissie adviseert de gemeenteraad tot zijn aanstelling. De nieuwe directeur krijgt al meteen een opdracht: samen met Willy Juwet, onze correspondent in het verre Brussel, moet hij onderzoeken of het mogelijk is om in Kester te starten met een klas notenleer.

Ook al blijft Gooik als hoofdschool fungeren, toch worden de filialen niet stiefmoederlijk behandeld. Het gemeentebestuur houdt steeds rekening met de wensen van de bijafdelingen. Zo stelt in de zomer van 1980 de directeur voor om enkele kleine klarinetten te kopen. De gewone klarinetten zijn moeilijk handelbaar voor kinderhandjes.

VADER WAS EEN PERFECTIONIST

Nelly, dochter van mede-oprichter Omer Daman, staat al jaren in voor het secretariaatswerk van de Academie. Op de vraag hoe zij haar vader typeert, antwoordt ze:

Nelly: "Mijn vader kwam naar Gooik om er de taak van koster op te nemen. Ook al kon hij tijdens de oorlogsjaren zijn muziekstudies niet voltooien, toch bleef hij een gedreven muzikant. Hij was actief als koorleider, organist en dirigent van de Gooikse harmonie. Om deze muziekgroep nieuw leven in te blazen speelde hij met de gedachte een muziekschool op te richten, wat hem ook lukte.

Mijn vader was een perfectionist, veeleisend en streng, voor zichzelf maar ook voor anderen. De school was zijn leven, geen moeite was hem te veel om alles in goede banen te leiden. En niet zonder resultaat. Toen de muziekdirecteur van Halle, gewapend met 'rode bic', de boeken en lijsten kwam controleren, verklaarde hij: 't Wordt hier allemaal beter bijgehouden dan bij ons!'

Toen papa's twee kleinkinderen nog kleuter waren, nam hij ze al mee naar de harmonie. Beide partijen kregen op die manier wat ze wensten: grootvader wijdde de meisjes in zijn muzikale wereld in

En voor de zoveelste keer denken de energieke Gooikenaren aan uitbreiding. Er zijn verschillende plaatselijke koren en een cursus zang zou succesvol kunnen worden. En op langere termijn wordt gedacht aan de oprichting van een cursus ballet.

Begin oktober heeft directeur De Kerpel een onaangenaam onderhoud met een ambtenaar van het ministerie van Cultuur. De bijafdelingen kunnen pas vanaf 1 januari 1981 gesubsidieerd worden. Dit betekent een extra uitgave van circa 310.000 frank, een bedrag dat uiteraard niet in de gemeentelijke begroting is voorzien. (Ons advies: nodig die ambtenaren eens uit in Gooik, laat ze proeven van onze pensen met appelmoes, ons stoofvlees met frieten of een roggeboterham met smout, vergezeld van een smakelijk streekbiertje. Wedden dat 't werkt? Neen: dit is geen omkoperij maar pure naastenliefde!)

In het najaar van 1981 telt Gooik 140 leerlingen en 283 cursisten, Galmaarden 66 leerlingen en 86 cursisten en Herne 74 leerlingen en 132 cursisten.

Het budget van de gemeentelijke begroting gaat integraal naar de aankoop van instrumenten, handboeken en de schoolbibliotheek.

Op het einde van 1981 wordt een Amsterdams blazersensemble uitgenodigd. Het bestuur vraagt zich af of een 'koud buffet' voor de artiesten wel passend is. (Lagen er ook maatjes op?)

Miserie in de bijafdelingen

- In 1981 heeft ook Herne dezelfde kopzorgen als Gooik. Volgens schepen Driscart zijn de wedden van het personeel al vier maanden niet uitbetaald. In de Sint-Pieterskerk van Herne vindt een mooi concert plaats. Opbrengst: 4.500 frank, na aftrek van diverse kosten, waaronder 27 frank voor krijt!

- De Galmaardse burgemeester Cardoen laat de directeur weten dat de aanvraag voor de aankoop van 7 instrumenten is afgewezen. Aangezien alle leerlingen onder dezelfde voorwaarden over een instrument moeten kunnen beschikken - dit om discriminatie te vermijden - is dit financieel niet haalbaar.

- Begin 1982 wordt de bestuurscommissie aangevuld met de voorzitter van de fanfare van Pepingen.

- In juni doet zich in Leerbeek een eigenaardig fenomeen voor: een aantal ouders wist niet dat hun kinderen in de school waren ingeschreven zodat een huisbezoek van de voorzitter nuttig lijkt. Het fijne van de zaak en hoe alles is afgelopen, hebben we helaas niet kunnen achterhalen!

- Oetingen kent in 1982 meer geluk. Hier start een klas notenleer met 17 leerlingen. Op het einde van datzelfde jaar klaagt directeur De Kerpel voor het eerst over een tekort aan lokalen, vooral op woensdag en zaterdag.

Turbulent jaar

- Op 28 januari 1983 richt het gemeentebestuur van Galmaarden een schrijven aan Georges De Kerpel met de vermelding dat in de gemeentebegroting 100.000 frank werd ingeschreven ten voordele van de muziekschool. Tegelijk vraagt de gemeente toch een kleine besnoeiing te doen in de aankoop van muziekinstrumenten.

- Tijdens de Gooikse gemeenteraad van 17 juni worden de 15 bestuursleden van de commissie, afdeling Gooik, opnieuw aangesteld, gezien de termijn van hun mandaat is verstreken. Twee nieuwkomers, Willy Juwet en Willy Dehand-schutter, komen de rangen vervoegen.

Een maand later meldt Georges De Kerpel aan het gemeentebestuur van Galmaarden dat de school over voldoende leerlingen beschikt maar dat er, als gevolg van besparingen op het ministerie, geen bijkomende lesuren kunnen worden toegewezen. De bezuinigingsmaatregel die inhoudt dat elke uitbreiding van het lessenrooster uitgesloten is, komt bijzonder hard aan, zowel voor Galmaarden, Herne als Gooik. De daarop volgende commissie-vergadering beslist om hulp te vragen aan het gemeentebestuur. Dat steekt een handje toe en kent de school enkele gemeentelijke lesuren toe.

- Op 21 september wordt vastgesteld dat de klassen piano, klarinet en fluit overbevolkt zijn. In de Galmaardse bijafdeling worden enkele reglementen op papier gezet: de school wordt beheerd door een comité van 7 leden. Het wordt bijgestaan door een vaste adviescommissie waarin alle filosofische en ideologische strekkingen zijn opgenomen. Een tijdje later echter laat het ministerie van Onderwijs burgemeester Cardoen weten dat beslissingen betreffende de school enkel door de gemeenteraad van Gooik kunnen worden genomen.

Enkele faits divers

- In het voorjaar van 1984 vertelt directeur De Kerpel aan het gemeentebestuur van Gooik dat de pianoklas 41 leerlingen telt, waarvan een viertal 'kwaliteitsleerlingen'. Daarom suggereert hij de aanschaf van een behoorlijke piano, zowel voor de audities, de examens als de lessen. Kostprijs van een halve vleugel in die tijd: 400.000 frank.

- Op 3 september komt er nog goed nieuws met een bittere nasmaak: bij pianohandelaar Erik Taffijn wordt een ebbenhouten, gepolijste vleugelpiano, merk Apollo, besteld. Hierdoor zullen echter de werkingskosten van de muziekschool gedurende 5 jaar met 80.000 frank worden ingekrompen.

- 3 oktober 1985. Burgemeester De Doncker zwaait eventjes met een bestraffende vinger naar de school: in één van de klassen waren de muziek-installatie, boxen, draden en stoelen van de gitaarles van de vorige dag niet opgeruimd. Hij geeft wel toe dat, bij gebrek aan eigen lokalen, de muziekschool geen andere mogelijkheid heeft dan gebruik te maken van de school-lokalen van het dagonderwijs.

Met vlag en wimpel gepromoveerd

Juli 1987: de muziekschool wordt gepromoveerd tot 'gemeentelijke muziek-academie', noblesse oblige! Intussen is ze uitgegroeid tot een fameuze instelling met 449 leerlingen en 20 leerkrachten. De school bestaat nu meer dan 20 jaar en kan terecht pronken met een niet onbelangrijke concerttraditie waarbij zowel de binnen- als buitenlandse artiesten als de leerkrachten bij het publiek waardering afdwingen. Er wordt dan ook besloten om 20 jaar passend te vieren met een jubileumconcert in de Gooikse Sint-

en zij waren blij als ze van 'zjne Kriek' mochten proeven.

Meer dan eens vonden vergaderingen in onze huiskamer plaats. De sfeer zal wel optimaal geweest zijn want er werd meer dan een fles wijn gekraakt."

EEN BEWOGEN PERIODE

Stuwende kracht achter de onafhankelijkheid van de muziekschool in 1978 was ongetwijfeld Albert Van Rompaey, toenmalig schepen van Cultuur. Vanuit zijn appartement in Middelkerke, waar hij herstelt van een ziekte, stond hij ons telefonisch te woord.

Albert: "De drang van de muziekschool naar zelfstandigheid werd alsmäär groter, de overstap echter, verliep niet zonder slag of stoot. Omer Daman, Jos Billens en ikzelf trokken naar Halle om te onderhandelen met het schepencollege. De gesprekken verliepen soms moelzaam, we pikten het niet dat Gooik in de hoek werd gezet. We vroegen een afwijking van de regels omdat er in Lennik al een muziekschool werkzaam was. Door toedoen van minister Rika De Backer en adjunct-medewerker Pol Claes is het ons gelukt om een eigen school op te richten. Ook adviseur Annelies Van Cauwelaert uit Roosdaal heeft ons met raad en daad bijgestaan. Haar hebben we als dank hiervoor jarenlang uitgenodigd bij de diplomauitreiking op het einde van elk schooljaar. Ook Galmaarden en Herne werden betrokken in het project naar zelfstandigheid. Op de stichtingsvergadering moesten 'de mannen van Gooik' hun beste

Niklaaskerk. Voor die gelegenheid is het geroemde Brabants Kamerorkest ('s Hertogenbosch) te gast. Het voert, in samenwerking met het Klarinettenkwartet van België, werken uit van Mozart, Suk, Cabus, De Jonghe en De Kerpel. Topkwaliteit dus!

Eind 1989 krijgt de muziecademie 10 lesuren bij; de gemeente Gooik neemt daarvan 5 lesuren voor haar rekening, 4 uren worden betaald door Herne en 1 uur door Galmaarden.

Begin van de jaren negentig

Op 28 maart 1990 evalueert de bestuurscommissie de happening van dat schooljaar. Buiten de inkomsten en onkosten komen volgende opmerkingen aan bod: het programma (12 uur 's middags op een zondag) was veel te vroeg begonnen, er waren geen pauzes voorzien en de wijn was te koud. Gelukkig vinden we ook pluspunten in het verslag: de taakverdeling was goed en alle leerlingen zijn ruimschoots aan bod kunnen komen.

In die periode laat het ministerie van Onderwijs weten dat, betreffende het ontwerpbesluit door de Vlaamse Executieve, de academie recht heeft op 207 lesuren voor de afdeling Muziek, 18 lesuren voor Woord en 12 lesuren voor Dans.

Desondanks wordt 1990 een rouwjaar: Omer Daman, medestichter en bezieler van de academie, wordt ten grave gedragen. Begin 1991 worden - op voorstel van Maurice Van Snick - Stefaan Seghers en Roger Cuvelier de nieuwe voorzitter en ondervoorzitter. Op 7 oktober telt de school 480 leerlingen: 104 in Galmaarden, 102 in Herne en 274 in Gooik.

In 1992 vraagt Galmaarden de toelating om eveneens met een klas ballet te starten.

Opnieuw vinden we in een verslag van de bestuurscommissie een evaluatie van een happening: er zijn te veel fans (goed zo!) komen opdagen in een overvolle zaal. Besluit: het programma zal in de toekomst lichter moeten worden. En, niet te geloven maar waar: de commissie vindt dat er op de happening te weinig gedronken is!

Op 15 juni vraagt de academie een onderhoud

met de gemeente over de renovatie van de zolderruimte. Ook is er nood aan 50 stoelen, een afzonderlijk kantoor en een bureautafel voor de directeur. Gezien de overbelasting qua administratief werk wordt voorgesteld om de uren van secretaresse Nelly Daman uit te breiden.

De naam 'muziecademie' past niet meer bij de gewijzigde structuur en men opteert voor 'Gemeentelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans', al zegt men tot op vandaag nog steeds kortweg 'muziecademie'.

Halfweg de jaren negentig

- Er wordt een brief met reclame voor de academie aan de ouders verstuurd (direct mailing noemt men dit vandaag). De brief begint met een prachtig citaat uit 'De leemen torens', een roman in briefvorm van Karel Van de Woestijne en Herman Teirlinck: "Ik heb me altijd verbaasd over de

zeggingskracht van de muziek, die vaagste aller kunsten. Op mij ten minste oefent zij, ook in slechte omstandigheden, een onfeilbare invloed uit. Telkens vermag zij in het diepst van mijn wezen een wereld te wekken, die ik daar niet vermoedde."

- Op 27 maart 1995 wordt voorgesteld het aantal commissieleden terug aan te vullen tot 15. Ze zijn op dat ogenblik met 13. (Bijgeloof?)
- Het archief maakt melding van een schitterende musical: Opstand in Noterland. Opbrengst: 50.000 frank.
- In 1995 telt de school 573 leerlingen die elk 1.500 frank inschrijvingsgeld betalen. Voor wie het niet weet: de school stort dit bedrag door aan het ministerie van Onderwijs.
- 1996 begint met de spijtige vaststelling dat er weinig volk is komen opdagen op het nieuwjaarsconcert.
- Galmaarden heeft een vleugel- en buffetpiano gekocht en de leerlingenauditie kent hier veel succes.
- Kreeg de instelling in 1997 een nieuwe computer? Toch niet: het secretariaatspersoneel wordt uitgebreid en de nieuwkomer, Willy Bellemans, is een... computerspecialist. De lettertjes van het verslag van 18 maart 1997 zijn plots buitengewoon sierlijk en elegant. In dat verslag maakt directeur De Kerpel melding dat hij het volgende schooljaar met pensioen gaat. 2 kandidaten uit het lerarenkorps komen als opvolger in aanmerking: Luc Gladiné en Rony Van Hillegem.
- Intussen loopt het academiewerk verder. Er zijn problemen met Sabam, kopiëren wordt verboden. Verschillende scholen hebben al controle gehad en een zware boete gekregen.
- Er moet dringend gezocht naar een nieuw lokaal voor de afdeling Woord en een kleedkamer voor de afdeling Dans.
- Voor het eerst wordt melding gemaakt van een dalend leerlingenaantal. Oorzaak: minder hoge graden?

De nieuwe directeur

Op het einde van het schooljaar 1996-1997 worden er directeursexamens uitgeschreven. 6 kandidaten nemen deel, 2 ervan slagen in alle proeven. Na een gesprek met de inspectie wordt Luc Gladiné als geschikte persoon geselecteerd. Tijdens de bestuursvergadering van 2 september 1997 stelt de commissievoorzitter Luc Gladiné voor als nieuwe directeur van de muziekacademie.

In zijn maidenspeech verklaart hij het beleid van de heer De Kerpel te willen voortzetten en de school verder te leiden op haar weg naar expansie. Ook het 'streven naar kwaliteit' blijkt op zijn prioriteitenlijst te staan.

De muzikale molen draait verder... Op 13 januari 1998 stelt de bestuurscommissie voor om het leslokaal Woord naar de zolder te verhuizen in de veronderstelling dat de klas slagwerk naar De Cam kan. Dit blijkt echter onmogelijk. Voor de kleedkamer voor de balletklassen zal de gemeente een begrotingswijziging moeten voorzien.

De nieuwe directeur laat er geen gras over groeien: al het volgende schooljaar

beentje voorzetten en laten zien wat ze in hun mars hadden. Toen alles in kannen en kruiken was hebben we dan ook op passende wijze de kroon op het werk gezet. Georges De Kerpel was onze kandidaat als directeur voor onze muziekschool. Vergeet niet te vermelden dat deze man ontzettend veel heeft gedaan voor de school!"

ZEVEN MUZIKALE KINDEREN

Vital Vankelecom werd in 1977 lid van de bestuurscommissie. Samen met o.m. Omer Daman, Albert Van Rompaey en Frans Viaene stapte hij naar het gemeentebestuur van Halle om de muziekschool van Gooik onafhankelijk te maken. Vitals kinderen volgden muziekles in Gooik; de instelling liet hem dus niet onberoerd.

Vital: "Als de les notenleer wat saai dreigde te worden, gooide leerkracht Luc Gladiné het over een andere boeg. Hij wist de kinderen steeds te boeien met een mop of een vrolijk verhaal. Zo gebeurde het dat mijn kinderen bij hun thuiskomst niet over de les vertelden maar wel het grapje van de leraar. Tijdens de talrijke happenings, leerlingenaudities en prijsuitreikingen stond ik aan de ingang, deelde programma's uit en 'vroeg' de mensen bij het binnenkomen vriendelijk om een 'vrije gift'. Ik heb ooit de som van 20.000 frank bijeen gekregen! Ik koester vooral mooie herinneringen aan de leerlingenaudities in zaal Familia. Vaak bleven we er 'plakken' tot in de vroege uurtjes.

Minder prettig ging het er wel eens aan toe wanneer we leerlingen gingen aanspreken. Vaak

koopt hij voor het secretariaat nieuwe computers en richt hij de afdeling Volksmuziek op. Die komt er na lange gesprekken met de inspectie, het ministerie van Onderwijs, Herman De Wit van de Volksmuziekgilde en het gemeentebestuur van Gooik. In september 1998 wordt de nieuwe boreling boven de doopvont gehouden.

Met overdonderend succes overigens: het eerste schooljaar dienen zich maar liefst 68 leerlingen aan. Ze komen uit heel het Vlaamse land naar Gooik afgezakt. Velen van hen hebben ooit deelgenomen aan de volksmuziekstage, begeleid door onder meer de muzikanten van 't Kliekske. De nieuwe cursisten weten Gooik dus goed liggen. Naast theoretische vorming worden er 3 instrumentale cursussen aangeboden: doedelzak, diatonische harmonica en hommel. Dit experiment is uniek in het Vlaamse onderwijsaanbod en vindt al spoedig navolging. Een delegatie van de muziekacademie van Ieper komt kijken hoe de Volksmuziekafdeling in Gooik functioneert. Enige tijd later ontvangt Gooik het bericht dat ook Ieper gestart is met een afdeling Volksmuziek.

In datzelfde jaar wordt, in samenwerking met de leerkrachten, een reglement voor lesverplaatsingen op papier gezet. Dit om het probleem van 'musicerende of uitvoerende leerkrachten', een delicate materie weliswaar, eens en voor-goed structureel te regelen.

De nieuwe trend zet door

Tijdens het concert van 25 april 1998, dat kadert in de Week van de Amateurskunsten, treden de jeugdharmonieën De Vrede van Gooik en Vivace van Kester en ook het harmonieorkest van de muziekacademie op. Een nobele poging tot samenwerking met de muzikale gezelschappen in de fusiegemeente!

Mei 1998: de afdeling Woord organiseert haar eerste Woordwandeling, een aangename tocht langs pittoreske veldwegen in Gooik. De sfeer is gezellig en ongedwongen, er is tijd voor een babbeltje en op geregelde afstanden vergasten de leerlingen de deelnemers (vooral ouders van de kinderen) op een stukje toneel of voordracht. Een prachtig initiatief dat eindigt met een gezellige pannenkoekenbak. Dit tweejaarlijkse initiatief is vandaag nog steeds een van de mooiste en succesrijkste evenementen van de muziekacademie.

Juni 1998: de academie organiseert voor het eerst opendeurdagen tijdens de jaarmarkt. In de tuin achter het hoofdgebouw worden openluchtconcerten gegeven. Het publiek luistert aandachtig bij een natje en een droogje. Het grillige Vlaamse weer en het lawaai van de jaarmarkt verbannen dit project echter naar de koelkast...

In oktober 1998 valt het idee voor een volksmuziekconcert ten einde de cursus Volksmuziek meer uitstraling te geven. Het concert vindt plaats in december.

Het academiehuis wordt te klein

De academie barst uit haar voegen. Er komen alsmear nieuwe leerlingen bij, met als gevolg dat er meer lessen worden gegeven. De nood aan aangepaste lokalen groeit. Er wordt een voorstel ingediend voor een aanbouw achter de turnzaal. Een verdieping boven op het gebouw van de refter, blijkt

als alternatief bij nader onderzoek onmogelijk. Het tekort aan lokalen wordt gedeeltelijk opgelost door het gebruik van een extra klas voor de doedelzakles, gelegen aan de Bronnenweg, dit tot ongenoegen van de gebruikers. De klas ligt te ver van het hoofgebouw en het ruikt er onfris.

Ook in Herne wordt de toestand onhoudbaar. De directeur stapt naar de gemeente die belooft nieuwe lokalen te zoeken. Binnen het jaar zal de academie haar intrek mogen nemen in het vernieuwde schoolgebouw naast het Vredegerecht, samen met het Hernse OCMW. De bovenste verdieping van het gebouw zal dienstdoen als polyvalente ruimte.

In het Baljuwhuis in Galmaarden loopt ook niet alles van een leen dakje. Hier worden de klassen regelmatig gebruikt voor andere doeleinden, zoals tentoonstellingen, voordrachten, slaapzaal voor wielertoeristen en dergelijke. Zo gebeurt het wel eens dat leerkracht en leerling naar een ander lokaal moeten verhuizen. En ja, u leest het goed: soms wordt wel eens les gegeven in de traphal, de gang of de keuken. Nog een rare vaststelling: de vleugelpiano is meermaals onbruikbaar wegens 'opgesloten in een muurkast'. (Wie heeft de sleutel?) Is de school dan niet telefonisch bereikbaar? Ook op dit vlak is er een probleem. Enfin, de directeur zal het wel weer oplossen...

Uiteindelijk blijkt de zolder in het schoolgebouw in Gooik ook niet echt geschikt als slagwerklokaal: grote, kostbare en delicate instrumenten moeten vaak verplaatst worden voor een optreden en dat leidt tot schade aan de instrumenten, de traphal en de muren.

De rest van het rijtje klachten dat hier en daar in verslagen opdook, besparen we u, beste lezer. Ten gevolge van al die perikelen is het niet verwonderlijk dat in een interview in de krant de directeur de titel krijgt van pendelende muziekdirecteur. Al was het maar om aan te duiden hoe vaak hij over en weer naar de afdelingen rijdt om de plooiën glad te strijken of oplossingen te zoeken.

Een bloeiende academie

In het schooljaar 2000-2001 wordt de academie doorgelicht door het ministerie van Onderwijs. De school krijgt de opdracht om een Artistiek Pedagogisch Project te formuleren. Meteen een stevige kluit voor de directeur. Leerkrachten en directie leggen hun ideeën samen en komen tot een formulering waar iedereen achter kan staan. Het project wordt goedgekeurd door het ministerie. (Oef!) In het verslag krijgt ook de secretariaatsploeg goede punten: professioneel uitgerust en goed georganiseerd. Het onderwijzend personeel krijgt ook een pluim: de school beschikt over een degelijk lerarenkorps dat boven het gemiddelde ligt en het experiment Volksmuziek vormt een belangrijke meerwaarde voor het profiel van de instelling.

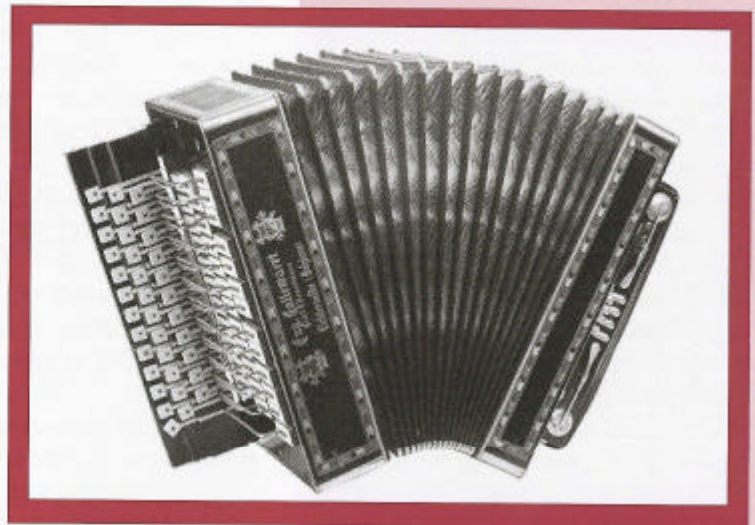
De staat van de gebouwen echter zorgt voor kritische geluiden vanuit de overheid. (Werk aan de winkel dus voor de gemeente.)

In dat schooljaar vindt opnieuw een happening plaats, met succes. De sfeer zit goed en de belangstelling is groot. Met de opbrengst worden een mengpaneel en twee microfoons aangekocht. Later op het jaar kan iedereen deelnemen aan het 'Bal Populaire' van de Volksmuziekafdeling.

Op 2 december 2000 treedt in de kerk van Strijland Sol Meunière op, een feestelijke afsluiter van een boeiend jaar.

In maart 2001 vindt een groots opgezet spektakel plaats: Circuscapriolen. Het publiek kan twee keer genieten van de schitterende opvoeringen. Dit

antwoordden de ouders in hun plaats en moesten we het stellen met opmerkingen, zoals: ze blijven zo graag bij ons, of: ze kunnen beter wat langer thuisblijven, ze moeten niet te vroeg leren vrijen. In die tijd waren de Gooikse straten erg donker, vandaar misschien het wantrouwen. Het viel ook niet altijd mee om jeugdactiviteiten, zoals voetbal, jeugdbeweging, catechese e.d. te combineren met het muziekonderwijs. Een van mijn beste momenten beleefde ik toen mijn oudste zoon, als eerste muzikant van de familie, ook als eerste leerling het eindexamen jachthoorn aflegde en hiervoor de regeringsmedaille kreeg. Uiteindelijk hebben 6 van mijn kinderen een eindexamen in het kunstonderwijs behaald. Op financieel vlak had dat nooit gekund binnen de privé-sector."

VAN ALLE MARKTEN THUIS

Door toedoen van Omer Daman belandde gewezen directeur Georges De Kerpel, leerkracht klarinet in Aalst, in Gooik. Een bureel en directeurszetel ontbraken. Georges werd verwezen naar het keukentje van het gemeentehuis, met als enige luxe een oude pompbak, een tafeltje, twee stoelen en enkele leerlingenlijsten. Dat ontnam hem de moed niet: van het weinige dat hij had, zou hij iets groots maken. Onder zijn impuls breidde de school uit naar Herne en Galmaarden. Hij speelde voortreffelijk klarinet, componeerde, dirigeerde en leidde de Academie met stijl. Hier enkele anekdotes uit zijn rijk muzikaal verleden.

Georges: "Alvorens de bijafdelingen van start konden gaan, verliepen er heel wat gesprekken. Op de vraag 'hoeveel dat allemaal zou kosten' noemde Albert Van Rompaey zo'n belachelijk laag bedrag, dat ik hem onder de tafel tegen de schenen schoptel. Een directeur moest in die tijd van alle markten thuis zijn. Zo bouwde ik eigenhandig ons eerste podium, en ik trok mee aan de takels waarmee de piano in zaal Familia binnen werd gehesen. Het vervoer van de instrumenten gebeurde door het gemeentepersoneel. Als ik 4 man vroeg, kwamen er steenvast 8 opdagen want ze wisten dat ze na het werk op een pintje werden getraakteerd. Vlak voor een lerarenconcert

geslaagde evenement is een uniek samenwerkingsverband tussen directies, leerkrachten en kinderen van de academies van Gooik en Lennik. Het muzikaal totaalspektakel wordt niet alleen aanzienlijk gesponsord door de Marnixring 'Het land van Gaasbeek', ook enkele van haar leden steken aardig de handen uit de mouwen.

Een geschenk uit de hemel

Goed nieuws op de commissievergadering van 5 juni 2001: binnenkort kan de academie haar intrek nemen in vier lokalen (drie kleinere en een groot) van de pastorie. In september is het zover. Een echt geschenk uit de hemel. Dat de plannen voor een nieuw academiegebouw voorlopig in de koelkast steken, neemt de directie er maar bij. Uitstel is nog geen afstel. Belangrijk is dat er nu les kan worden gegeven in fatsoenlijke lokalen. Elke discipline heeft de nodige ruimte om goed te functioneren. De woordklas verhuist uiteindelijk naar de mooie en gezellige zolderruimte. De slagwerkklas verovert een plaats op het gelijkvloers; op die manier moet er niet meer zo over en weer gesleurd worden met trommels, xylofoon, drumstellen, pauken enz. Zijn de deuren te smal om de pauken naar buiten te krijgen? Geen nood, ze steken ze door het raam! Ook de volksmuzikanten krijgen een volwaardig klaslokaal in het hoofdgebouw. Bij de officieuze 'inhuuldiging' van de lokalen komt de gemeentesecretaris een kijkje nemen en hangt hij eigenhandig de schilderijen van mevrouw Marivoet op in de hal en de klassen. Tegelijk nodigt de directeur hem uit om het glas te komen heffen in (en op) het mooi ingerichte lerarenlokaal (na 35 jaar een feit!). Dit lokaal vormt ook nu een trekpleister voor leerkrachten die even willen uitblazen in een comfortabele zetel bij een kopje koffie.

Vervolg van het muzikale verhaal

- September 2001-2002: oprichting van de cursus draailier binnen de Volksmuziekafdeling.

In dat schooljaar worden voor de eerste keer unieke, handgemaakte kunstwerkjes aan de afgestudeerden overhandigd. Hiermee worden de tinnen schotels die jaarlijks worden uitgedeeld als aandenken aan de tienjarige opleiding verleden tijd.

- September 2002: de academie start met een gloednieuwe cursus 'artistieke initiatie', een wekelijks uurtje muzische vorming voor kinderen van 6 en 7 jaar.

- In december vindt een schitterend dubbelconcert plaats in de kerk van Herne en het Baljuwhuis in Galmaarden. Het academie-

orkest en verschillende koren, waaronder het Mariakoor van Strijland en het Legatokoor van Herne, voeren samen werken uit van P. Tsjaikowsky, G. Verdi, A. Mozart, O. Respighi enz.

Zijn er dan geen zorgen?

Toch wel. Een ploeg met 52 personeelsleden en 707 leerlingen is nooit helemaal vrij van zorgen. Volgens de directeur lijdt de Dansafdeling aan bloedarmoede. Stevige concurrentie vanuit de privé-sector verhindert voorlopig een sterke uitbouw van de afdeling. Aan de jonge, dynamische ploeg die momenteel dans geeft, zal het niet liggen! Samen met de directie zoeken ze naar een manier om de afdeling een nieuwe stimulans te geven.

En de toekomst? "Stil zitten is er zeker niet blij" zegt de directeur. "We dromen al (zij het nog niet hardop) van een jazzafdeling, en er blijkt ook interesse te bestaan voor een cursus harp... Er is de vraag om folkgitaar aan te bieden in de Volksmuziekafdeling. Projecten genoeg dus! Eén ding staat vast: met een sterk gemotiveerde ploeg kan het niet anders dan dat de toekomst voor de academie er goed uitziet.

kopieerde iemand voor mij mijn partituur, helaas zonder de laatste noten van de notenbalken. Toen het concert begon - het was een tamelijk moeilijk stuk van Bach - was ik helemaal in de war en probeerde ik tevergeefs te improviseren!

Toen ik examens afnam van het 4de jaar notenleer volwassenen in Kester, waren de leerlingen zo bang dat ze me trakteerden op een trappist in de hoop goede punten te krijgen. (Het waren die van 't Kliekske, natuurlijk!)

Tijdens het vakantiecamp in Villers-Ste-Gertrude logeerden we in een afgedankt hotel, met alle gevolgen van dien. Toen we, van kop tot teen onder de modder, een verfrissend bad wilden nemen, verstopte de badkuip. 's Nachts wilde ik een demonstratie duik-kunst geven. Ik sprong in het karig gevulde zwembad met als resultaat een serie builen. Toch werd er op kamp serieus wat werk verzet: we oefenden praktisch de hele dag ondanks de 'zware nachten' (hier maakt Georges De Kerpel een meervoudige drink-beweging). Uiteindelijk zijn wij er allemaal vermagerd! Op de laatste dag werden zowel de ouders als de dorpelingen uitgenodigd en gaven we een staaltje 'kamermuziek' ten beste.

Ik heb veel gelukkige momenten beleefd in Gooik, zoals die keer toen we in Opwijk een vleugel-piano gingen kiezen en achteraf... (maakt opnieuw enkele drink-bewegingen).

Eén enkele keer liep het ook wel eens fout. Een leerkracht had zich in de klas opgesloten zodat ik er uiteindelijk de veldwachter bij haalde. Hij bonsde op de deur en beval: "In naam der wet, open de deur!"

Het waren vaak spannende maar ook mooie tijden. Nooit ben ik één dag tegen mijn zin naar school gekomen en het doet mij plezier dat meer dan één leerling het verder heeft geschopt dan de muziekschool."

1997-2003: DOOR DE BRIL VAN DE DIRECTEUR

Luc Gladiné, de huidige directeur van de Academie voor Muziek, Woord en Dans, staat sinds 1997 aan het roer van het Gooikse kunstonderwijsschip, varend gehouden door pakweg 50 lesgevers. "De academie is het verlengstuk van een dankbaar en ambitieus verleden. In de eenentwintigste eeuw moet ze verder groeien. Niet in de eerste plaats naar leerlingenaantal - want dat plafond is in verhouding tot de populatie misschien al bereikt - maar wel naar kwaliteit van het aangeboden onderwijs. Alleen zo kunnen we iets waardevols aanbieden, wat ook uitstraling kan krijgen in de samenwerking met alle lokale verenigingen." Een nobele doelstelling, die Gooik en Vlaanderen ten goede komt - kijk maar naar de recente pioniersrol van de academie inzake erkend volksmuziekinstrumentenonderwijs. En de voorbeeldfuncties van de academie reiken nog verder. Geschiedenis wordt nu eenmaal iedere dag geschreven. Directeur Luc Gladiné staat er - eerst als lesgever - al 30 jaar middenin.

Als jonge leraar begon Luc Gladiné in 1973 in Gooik met het onderwijzen van gemeenschappelijke vakken algemene muzikale vorming (basis notenleer) en algemene muziekcultuur (= het verruimen van de muzikale horizon: luisteren naar muziek, kennismaking met verschillende vormen van ensembles, bespreking van cd's, analyse van partituren e.a.). "Van in het begin heb ik gedacht: hier ga ik nooit meer weg. Maar de ambitie om de leiding van de academie te nemen is tamelijk laat gekomen - in feite pas toen Georges De Kerpel aanstalten maakte om als directeur het dirigeerstokje neer te leggen," bekent Luc Gladiné. "Het is menselijk dat je de lat altijd hoger wil leggen, zowel naar artistiek-pedagogische prioriteiten als naar infrastructuur. Beiden moeten in 2003 kunnen beantwoorden aan, en zelfs anticiperen op, de kwaliteitsbehoeften van de bevolking."

Eerst 24 jaar leraar, dan directeur.

Luc Gladiné: "Onderaan de lat beginnen biedt het voordeel dat je kan inschatten wat van de lerarenjob verwacht mag worden, de dag dat je de ploeg zal coachen. Vandaag voel ik me overal betrokken: in de verschillende disciplines en in de verschillende afdelingen in Galmaarden, Herne en Gooik. Onze academie wil en moet een artistiek karakter hebben, maar mag - gezien het tot het deeltijds kunstonderwijs hoort - geen puur artiestenmilieu zijn. Daar wil ik op toezien, omdat de school voortdurend evolueert inzake leerlingen- en lerarenbezetting. Het voordeel van een academie voor ruim 700 leerlingen is wel dat er een gezonde mix aan leerkrachten ontstaat. Zij zijn het die door kruisbestuiving gevarieerde kwaliteiten uit de leerlingen kunnen halen. Van een oudere leerkracht steken leerlingen de rijke kennis en ervaring op. Een nieuwe leerkracht stimuleert de interne dynamiek door zijn jeugdig enthousiasme. Samen maken ze het onderwijsniveau sterk."

De academie treedt duidelijk naar buiten.

Luc Gladiné: "Vroeger werden alle academies min of meer gezien als een vooropleiding op een hogere scholing en op een professionele carrière. Er werd erg verticaal en gespecialiseerd gewerkt, doorgaans rond één muziekinstrument of vak. Daardoor keken buitenstaanders soms verkeerdelijk naar de academie als naar een gesloten 'vakschool'. Dat is nu duidelijk voorbij. Het huidige onderwijssysteem moedigt trouwens de interdisciplinaire samenwerking tussen de verschillende afdelingen (Muziek, Woord en Dans) aan. De beste audities en publieke concerten zijn deze waar verschillende mensen in samenwerken. Dat gaat zo ver, dat ook plaatselijke verenigingen hierin worden betrokken; getuige onze partnershipconcerten met koren en harmonieën uit de buurt. Wij zullen externe plaatselijke organisaties altijd die hand reiken. De academie wil allesbehalve een ivoren toren van 'Bach, Beethoven en Mozart' zijn. De cultuur die in de academie wordt bedreven - hoe hoogstaand ook - is niet zaligmakend. Open staan voor het overige, gevarieerde culturele leven in de gemeente, wil zeggen dat we ons als een evenwaardig onderdeel hiervan beschouwen. We willen actief participeren in het totaalgebeuren dat het cultuurlandschap een gezicht geeft. Al moeten we bekennen: dit is niet altijd even gemakkelijk onder de kerktorens van het Pajottenland."

Niets houdt de verruiming van het aanbod tegen. Volksmuziekinstrumenten, wie had dat gedacht.

Luc Gladiné: "In het kader van onze 'open deur' voor initiatieven met andere verenigingen bleek de uitbreiding met de klassen volksmuziekinstrument voor jongeren vanaf 15 jaar een voltreffer (diatonische harmonica, doedelzak, hommel en draailier). Ere wie ere toekomt: dorpsgenoot Herman De Wit, stuwende kracht achter de Volksmuziekgilde en -federatie (nu het Impulscentrum voor Folk en Jazz) zag er in 1998 een droom mee in vervulling gaan. Dat de Academie van Gooik bij de overheid heeft gepleit om een officieel erkend leerprogramma aan te bieden voor die instrumenten, getuigt van onze grote betrokkenheid voor de volkscultuuroverleving. Ons experimenteel project Volksmuziek heeft meteen veel bijval gekend, uiteraard omdat dit leerprogramma nieuw en uniek bleek in Vlaanderen. Achteraf volgde de stad Ieper ons voorbeeld. Na vijf jaar voelt deze opleiding zich - met pakweg 80 leerlingen - goed ingebed in de structuur van de klassieke muziekacademie, wat voor een bijzondere uitstraling van de gemeente zorgt naar heel Vlaanderen toe. Het is echter niet de bedoeling dat de Academie voor Muziek, Woord en Dans een volksmuziekschool wordt. De afdeling maakt tenslotte 'maar' een tiende van het leerlingenaantal uit."

Waarom mag nog bijgestuurd worden? Dans? Koper?

Luc Gladiné: "De klassieke dansafdeling van de academie ervoer de jongste jaren een sterke concurrentie van de private sector die vele alternatieve danscursussen aanbiedt. Maar we durven hopen op een natuurlijke correctie op de interessevarianten binnen de dansopleidingen. De academie blijft sowieso een pedagogisch erkend leerplan klassieke en hedendaagse dans volgen, ver van het veredeld soort turnen of van street dance. Dit betekent niet dat onze leerlingen nooit op moderne muziek dansen. Maar het blijft

LEUK

De jongste leerling is 6. Sien Avau volgt sinds september jl. dansinitiatie. Ons gesprek is zéér kort! Dit meisje is zo positief dat ze alle vragen steevast beantwoordt met: "Ik vind het leuk!" Houden zo, Sien!

Verklap ons je geheim, Sien, waarom volg je dansles?

"Omdat ik het leuk vind. Juf Anja is leuk en mijn vriendinnen ook."

Hoe ziet je balletpakje eruit?

"Heel leuk, ik heb een roze kleedje en balletpantoffeltjes."

Op welke muziek dans je graag?

"Op leuke muziek, soms harde, soms zachte."

Is dansen moeilijk?

"Neerzitten en in de handjes klappen niet, maar 'wiebelen' wel."

Dans je thuis ook?

"Ja, op de muziek van K3."

Ben je van plan om later ballerina te worden?

(Zéér verontwaardigd) "Nee! Ik word verpleegster!"

OUDSTE LEERLINGE VAN DE ACADEMIE

Marijke Harst, momenteel de oudste leerlinge van de Academie, koos voor de afdeling Volksmuziek, meer bepaald voor hommel. 69 is ze in jaren maar beslist niet in mentaliteit. Deze energieke dame met Indonesisch bloed heeft een uitgesproken jong gemoed en praat met een onstuitbaar enthousiasme. We vroegen waar en hoe ze aan haar muzikaal avontuur begon.

Marijke: "Van mijn 12de tot mijn 20ste speelde ik piano. In Indonesië waren de lessen minder theoretisch: je zou kunnen zeggen dat we de deuntjes 'naspeelden'. Na Indonesië en Den Haag belandde ik door werkomstandigheden in Brussel. Toen ik 62 was, ben ik opnieuw beginnen musiceren. Heel toevallig leerde ik, via mijn vriendin die er blokfluit speelde, de volksmuziekgroep 'Les Epineux' kennen. De lerares van de groep, Micheline Vanden Bemden, wekte mijn interesse voor de hommel. Omdat de eisen binnen de groep niet te hoog lagen, kon ik al na 1 jaar meespelen. Ik bespeelde mijn eigen hommel en kocht alsmat instrumenten bij met de gedachte: als ik hard werk, leer ik snel bij. Uiteindelijk bezat ik 12 instrumenten, twee ervan heb ik aan de Academie

onze taak kwaliteit aan te bieden, die beantwoordt aan een correcte begeleiding van de fysieke conditie, die nodig is voor wie verder wil gaan met gelijk welke vorm van dans, na de academie. Net als bij Muziek en Woord - afdelingen die wel enorm gegroeid zijn - houden we eraan om kinderen met Dans de vonk mee te geven die hun passie lange tijd zal aanwakkeren. De hoogkwalitatieve basisopleiding die ze in een academie krijgen is nu eenmaal het embryo voor hun grenzeloze creativiteit.

Dat voor de eerste keer sinds het bestaan van de muziekacademie geen koperinstrument meer onderwezen wordt in het centrum van Gooik is betreurenswaardig voor een instelling van ons formaat in Vlaams-Brabant. Alle verantwoordelijken moeten ernaar streven dat er vanuit de regionale harmonieën en fanfares een gezonde reflex ontstaat in de richting van promotie voor een academische muziekopleiding. Voor een groot deel hangen de overlevingskansen van deze verenigingen en vooral hun kwaliteitsverbetering af van de vorming-op-niveau van nieuwe leden. Dat wordt een uitdaging voor de toekomst: een sterke klas Koper, voor een goede doorstroming naar een bloeiend lokaal muziekverenigingsleven."

En dit alles in een nieuwe infrastructuur?

Luc Gladiné: "Een instelling met een goed imago mag ook een goed gezicht hebben. Naast pedagogische prioriteiten moet het beleid oog hebben voor gepaste infrastructurele ondersteuning. De recente uitbreiding naar nog her in te richten klassen in de aanpalende oude pastorie was al een eerste positieve stap. Nu komt het erop aan om Gooik - en haar tweede grootste muziekacademie van de provincie, na de academie van de stad Leuven - een volwaardig, nieuw onderdak te bieden. De plannen liggen op tafel. Multifunctionele lokalen waar muziek-, dans- en woordopleiding kansen krijgen, aangepast aan deze tijd, is iets wat we met zijn allen verschuldigd zijn aan een groot deel van de lokale bevolking, die hier dagelijks actief is. En we moeten ook bouwen voor morgen: de 21ste eeuw is maar net begonnen, maar 50 jaar Academie is niet veraf."

Tot slot een blik in de toekomst?

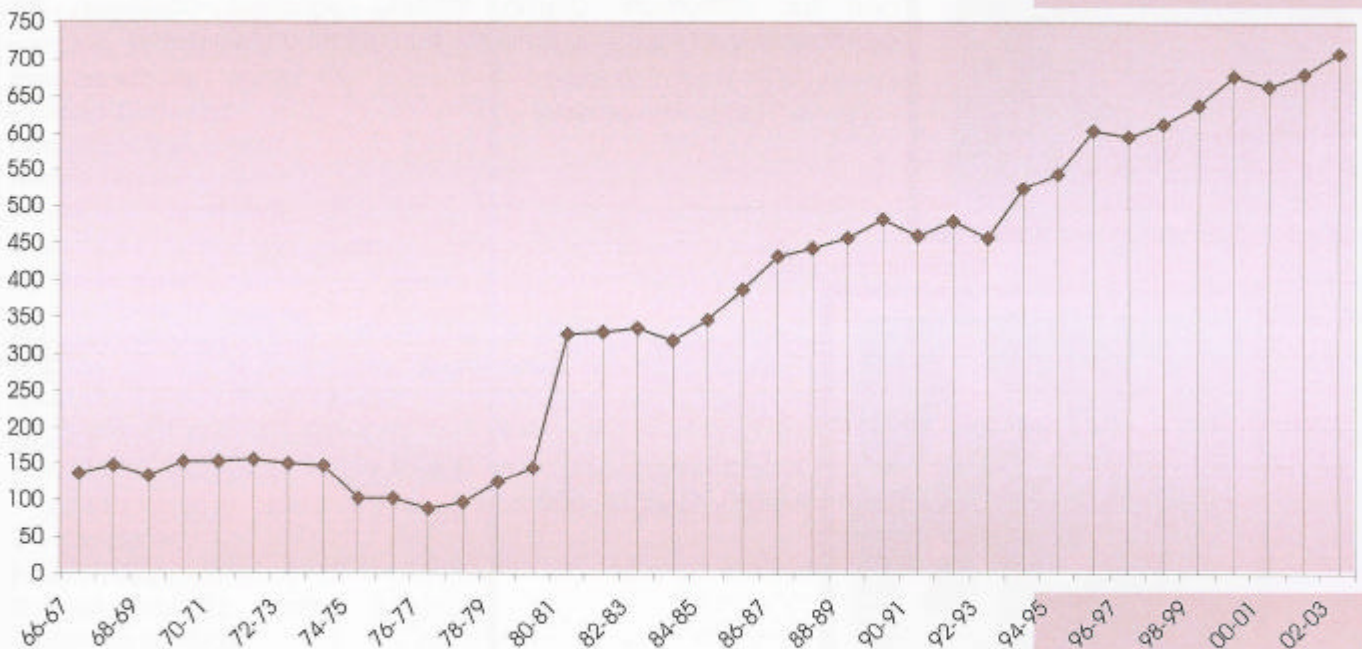
Luc Gladiné: "Die ziet er beloftevol uit. De interesse van de bevolking voor een complementaire opleiding in Muziek, Woord of Dans is in de jaren na de hervormingen van de jaren '90 op een hoog peil gebleven. Met de Gooikse muziekacademie proberen we tegemoet te komen aan de wensen van onze streekgenoten. Ik meen dat we daar - op een kwaliteitsvolle manier - toch wel in slagen. Daarom zeg ik aan al wie jong is, - hetzij van jaren, hetzij van hart - wie graag artistiek bezig is en niet bang is van een engagement dat enige inspanning kost, is in de academie van harte welkom. Alle inzet loont er dubbel en dik: een muzikant staat nooit alleen."

Wijkschool - Gooik

Schooljaar 1966-1967 - Notulen - Lageren graad (einde jaar)
 daarvan: Muz. Vuurloren (1) - dhr. Chollebuck (2)

Collaert Oda (1)	96	met grote onderscheiding
Doornis Anne-Marie (1)	95	" " "
Kellmans Vitor (2)	94	" " "
Paffaert Godelieve (1)	94	" " "
Goovaerts Rita (2)	93	" " "
Mortuier Nadine (2)	93	" " "
De Jonghe Lucien (1)	91	" " "
Van Huyckem Herman (2)	91	" " "
De Roover Godelieve (1)	90	" " "
Van der Kelen Chantal (1)	90	" " "
Omey Amanda (1)	89	met onderscheiding
Oppelbaert Gerda (2)	89	" " "
De Maessene Hilde (1)	89	" " "
Goovaerts Hans (2)	89	" " "
De Maessene Celestine (1)	88	" " "
Collaert Yolande (2)	88	" " "
De Maessene Hilde (1)	87	" " "
Van Huyckem Herman (2)	87	" " "
De Maessene Celestine (1)	87	" " "

Evolutie van het aantal leerlingen per academiejaar

geschonken.

Elke hommelmouwer werkt op zijn manier, vandaar de verschillende soorten hommels. Ze worden uit allerlei houtsoorten vervaardigd en klinken dus niet allemaal hetzelfde. Gooik had indertijd als enige gemeente een Volksmuziekafdeling in haar academie, en zo ben ik hier terechtgekomen. Ik volgde drie jaar notenleer bij Kim Delcour, een hele lieve, geduldige jongen. Momenteel volg ik al bijna vier jaar hommel bij zijn vader Jan. Het is fantastisch om met jonge mensen te mogen musiceren; de onderwijs sfeer in de Volksmuziekafdeling is heel ontspannend. Er wordt vaak gelachen, en het is er gezellig. Tijdens de zomer volg ik ook nog de vijfdaagse muziekstage. Volksmuziek is voor mij pure hobby, en het is fijn te ervaren dat we elkaar niet beconcurreren. Ik geniet ervan als ik 's zaterdags naar Gooik kan afzakken! Zolang mijn vingers mee willen, blijf ik spelen!"

DE ACADEMIE VANDAAG

De Academie voor Muziek, Woord en Dans in Gooik telt momenteel 707 leerlingen. Samen volgen zij 1.663 cursussen. Naast de Academie die in het centrum van de gemeente werkzaam is, hebben we ook een **bijafdeling** in Herne en Galmaarden.

De lessen in Gooik worden gegeven in de gebouwen van de dorpschool en de pastorie. De leslokalen in Herne bevinden zich in het gebouw van het Vrederecht en het nieuwe Gemeenschapscentrum. In Galmaarden beschikt de school over enkele lokalen van het Baljuwhuis.

Wijkafdelingen zijn kleine afdelingen die opgericht worden in de eigen fusiegemeente, als daar op een bepaald ogenblik behoefte aan is. Zo wordt momenteel ook in de Vrije School te Kester muziekles gegeven.

Actief op 3 domeinen: MUZIEK, WOORD en DANS

Studierichting Muziek

Zelf musiceren... velen dromen ervan. In deze richting krijgt de leerling, naast de noodzakelijke theoretische bagage, een opleiding tot artistiek ontwikkeld en kritisch muziekbeoefenaar en -luisteraar.

De studierichting omvat, naast het klassieke aanbod (koper- en houten blazers, snaren, toetsinstrumenten, percussie) ook een afdeling Volksmuziek (draaillier, hommel, diatonische harmonica en doedelzak). Kinderen van 6 en 7 jaar kunnen wekelijks een uurtje muzische vorming volgen in de gloednieuwe cursus artistieke initiatie.

En wie in zijn jeugd geen kans kreeg om zijn muzikale talenten te ontwikkelen, kan terecht in onze volwassenenafdeling.

Studierichting Woord

Na een basisopleiding die zich vooral toespitst op de algemene verbale vorming, kiest de leerling de creatieve uitdaging die hem het best ligt: voordracht, drama, toneel... Jongeren ontdekken de expressieve kracht van hun lichaam, hun gelaat en hun stem.

Studierichting Dans

Jonge dansers (vanaf 6 jaar) worden bewustgemaakt van de mogelijkheden en beperkingen van hun lichaam. Ze worden begeleid in de zoektocht naar artistieke creativiteit die de dans als kunstvorm hen biedt. Een degelijke vorming (klassieke en hedendaagse dans) staat garant voor een correct gebruik van spieren en gewrichten.

Lerarenkorps academiejaar 2002-2003

In de Academie zijn momenteel 45 leerkrachten werkzaam. Hun namen en de cursussen die zij geven, vindt u in onderstaande tabel.

Ancaer Johan, gitaar

Braem Inge, algemene muzikale vorming en samenhang

Cnop Herman, cello en contrabas

Corsellis Yves, piano en begeleiding

De Baedts Johan, slagwerk en samenspel

De Baerdemaeker Wim, gitaar

De Bisschop Marijke, woord

De Doncker Els, fluit en samenspel

Deforche Geert, koper en samenspel

De Jaegher Laurent, piano en begeleidingspraktijk

Delcour Jan, hommel en samenspel

Delcour Kim, algemene muzikale en culturele vorming, doedelzak en samenspel

Delo Gerda, fluit

De Loof Michèle, viool

Dermez David, woord

De Schaepdrijver Bruno, viool

De Taeye Bert, draailier

De Tant Braam, muziektheorie

De Vis Eric, klarinet, saxofoon en samenspel

De Wachter An, dans

Dewit Herman, instrumentale en vocale praktijk

Dumonceau Yves, klarinet en instrumentaal ensemble

Eylenbosch Ben, woord

Foubert Chris, fluit

Heremans Lies, woord

Herten Dirk, begeleiding

Heyvaert Marleen, algemene muzikale vorming en samenhang

Lenaerts Pieter, algemene muzikale vorming en samenhang

Massin Catherine, dans

Moonen Wilfrid, diatonische harmonica en samenspel

Ooghe Luc, algemene muzikale vorming, samenhang, algemene muziekcultuur en muziekgeschiedenis

Pauwels Anja, dans

Raman Saartje, zang, vocaal ensemble en koor

Swalus Saskia, samenspel

Kunstwerkjes voor de afgestudeerden van Muziek, Dans en Woord.

Vandemeulebroecke Marie-Rose, klarinet en samenspel

Van Den Bossche Johan, gitaar en samenspel

Van den dries Gerrit, instrumentale en vocale praktijk

Vandermeeren Patsy, woord

Vandermeirsch Rita, saxofoon

Van Extergem Sabrina, algemene muzikale vorming en samenhang

Van Hees Jean-Pierre, doedelzak en samenspel

Vanhove Clement, koper en samenspel

Verbist Marc, viool en samenspel

Vercauter Katrien, piano, artistieke initiatie en samenspel

Waegeman Johan, woord

Volgende leerkrachten zijn verbonden aan onze academie, maar momenteel niet in dienst:

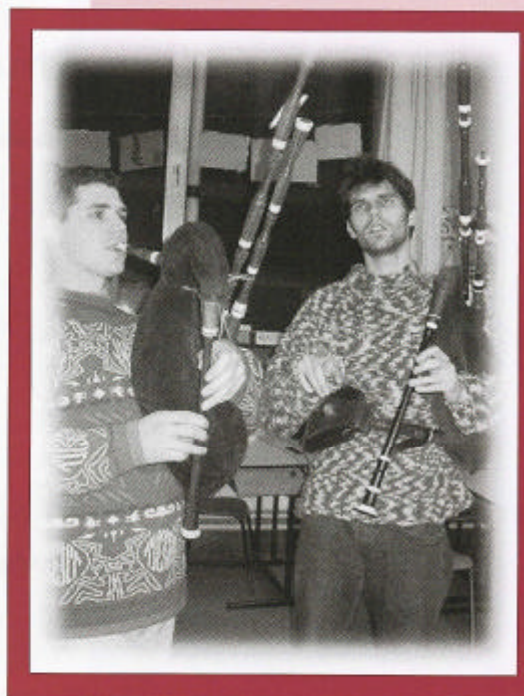
Ceunen Marijke, dans

De Dobbeleer Dany, koper

Vanhassel Marleen, algemene muzikale vorming

Verbeke Sophie, woord

Viaene Jozef, piano

Directie en secretariaatsploeg

De Academie wordt geleid door directeur Luc Gladiné. Zijn kantoor bevindt zich in de hoofdschool in Gooik, Dorpsstraat 36A.

Hoofdschool en bijafdelingen worden administratief ondersteund door een driekoppige secretariaatsploeg: Nelly Daman, Willy Bellemans en Patrick De Maeseneer. Toezichtster Marina Deherder waakt over de veiligheid van de leerlingen in en rond de hoofdschool. In Herne houdt Nicole Goossens een oogje in het zeil. In Galmaarden verzorgt Nancy Deviche het leerlingtoezicht.

Van links naar rechts onderste rij:
Nicole Goossens, Nelly Daman en Marina Deherder.
Bovenste rij: Willy Bellemans, Nancy Deviche en Patrick De Maeseneer.

Nuttige adressen

- ° Academie voor Muziek, Woord en Dans, Dorpsstraat 36A, 1755 Gooik
Tel. 02-532 40 86, Fax 02-532 58 12
E-mail secretariaat: muzacgook@pi.be
E-mail directie: luc.gladine@pi.be
- ° Bijafdeling Galmaarden, Kammeersweg 2, 1755 Galmaarden
Tel. 054-58 05 63
- ° Bijafdeling Herne, Edingsesteenweg 8, 1540 Herne
Tel. 02-396 02 38

UIT HET FOTOBOEK VAN VROEGER EN NU

Enkele leden van de bestuurscommissie tijdens de prijsuitreiking op het einde van het schooljaar.

Schitterend optreden van KIMiz in De Cam in Gooik.

De Klassen notenleer zingen de pannen van het dak tijdens een leerlingenauditie.

Blazers kunnen makkelijk aansluiten bij een fanfare of harmonie.

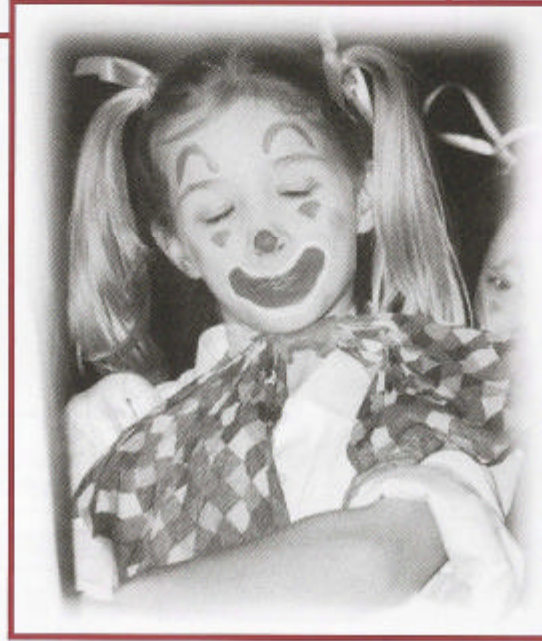

Optreden gitaartrio tijdens de opendeurdag: de Academie zet haar deuren wagenwijd open tijdens de jaarmarkt in Gooik.

Circuscapielen in de kerk van Strijland: de jeugd in volle actie! Prachtige kostumering, leuk gegrimeerde kindersnoetjes en adembenemende podiumacts... een nooit gezien totaal spektakel van de Gooikse academie in samenwerking met de Academie van Lennik.

In de klas Woord wordt ook wel eens gezongen. Hoe zou dat komen?

Leuke acts tijdens een van de woordwandelingen. Daarna zangstond met gezellig samenzijn.

'Moddermannetjes' na een uitstap tijdens het muziekkamp in Durbuy.

Leerkrachten van de Academie tijdens het afscheidsfeest van directeur Georges De Kerpel in zaal Familla.

Luc Gladiné en Georges De Kerpel tijdens de prijsuitreiking op het einde van het schooljaar.

Leerlingtoezicht: de school hecht veel belang aan de veiligheid van de kinderen.

Groots opgezet dubbelconcert met koor en orkest, in de kerk van Herne en in het Baljuwhuis van Galmaarden.

Instrumenten bouwen, ook dat kun je bij ons leren!

Met dank aan het gemeentebestuur van Goolk en de provincie Vlaams-Brabant voor de financiële steun.